Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA 92/42/CEE A CONSILIULUI

din 21 mai 1992

privind cerințele de randament pentru cazanele noi de apă caldă cu combustie lichidă sau gazoasă

(JO L 167, 22.6.1992, p. 17)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 93/68/CEE a Consiliului din 22 iulie 1993	L 220	1	30.8.1993
►**M2**	Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004	L 52	50	21.2.2004
►**M3**	Directiva 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005	L 191	29	22.7.2005
►**M4**	Directiva 2008/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008	L 81	48	20.3.2008

▼B

DIRECTIVA 92/42/CEE A CONSILIULUI

din 21 mai 1992

privind cerințele de randament pentru cazanele noi de apă caldă cu combustie lichidă sau gazoasă

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

în cooperare cu Parlamentul European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât Decizia 91/565/CEE ([4]) prevede promovarea eficienței energetice în Comunitate în cadrul programului SAVE;

întrucât este important să se promoveze măsuri vizând stabilirea treptată a pieței interne până la 31 decembrie 1992; întrucât piața internă cuprinde o zonă fără frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalului;

întrucât Rezoluția Consiliului din 15 ianuarie 1985 privind îmbunătățirea programelor de economisire a energiei în statele membre ([5]) invită statele membre să continue și, ori de câte ori este necesar, să-și intensifice eforturile în vederea promovării unei utilizări mai raționale a energiei prin dezvoltarea viitoare a politicilor integrate de economisire a energiei;

întrucât rezoluția Consiliului din 16 septembrie 1986 se referă la noile obiective de politică energetică a Comunității pentru anul 1995 și la convergența politicilor statelor membre ([6]), și, în special, la obiectivul îmbunătățirii eficienței cererii finale de energie cu cel puțin 20 %;

întrucât articolul 130r din tratat dispune că acțiunile întreprinse de Comunitate în legătură cu mediul au drept obiectiv asigurarea unei utilizări prudente și raționale a resurselor naturale;

întrucât este de dorit ca, în propunerile de armonizare a dispozițiilor stabilite prin acte cu putere de lege și acte administrative în statele membre cu privire la sănătate, securitate, protecția mediului și a consumatorului, să se ia drept bază un nivel înalt de protecție;

întrucât Rezoluția Consiliului din 21 iunie 1989 declară că „în Comunitate trebuie să se țină seama de eventualele schimbări de climă legate de efectul de seră” ([7]), iar în concluziile Consiliului din 29 octombrie 1990 se prevede stabilizarea emisiilor de CO_2 în anul 2000 în întreaga Comunitate la nivelul anului 1990;

întrucât importanța sectorului casnic și terțiar, care absoarbe o proporție însemnată a consumului final de energie din Comunitate, este considerabilă;

întrucât acest sector va deveni încă și mai important datorită tendințelor de introducere din ce în ce mai mult a încălzirii centrale și a unei creșteri generale a confortului termic;

întrucât creșterea randamentului cazanului este în interesul consumatorului; întrucât economisirea energiei se va reflecta în reducerea importurilor de hidrocarburi; întrucât reducerea dependenței energetice a Comunității va avea un impact pozitiv asupra balanței ei comerciale;

([1]) JO C 292, 22.11.1990, p. 8.
([2]) JO C 129, 20.5.1991, p. 97 și JO C 94, 13.4.1992.
([3]) JO C 102, 18.4.1991. p. 46.
([4]) JO L 307, 8.11.1991. p. 34.
([5]) JO C 20, 22.1.1985, p. 1.
([6]) JO C 241, 25.9.1986, p. 1.
([7]) JO C 183, 20.7.1989, p. 4.

▼B

întrucât Directiva 78/170/CEE a Consiliului din 13 februarie 1978 privind randamentul generatoarelor de căldură pentru încălzirea localurilor și pentru producerea de apă caldă în imobilele neindustriale noi sau existente și izolația distribuției de căldură și de apă caldă menajeră în imobilele neindustriale noi ([1]) a dus la stabilirea unor niveluri de randament substanțial diferite de la un stat membru la altul;

întrucât cerința de randament înalt al cazanelor pentru apă caldă va restrânge intervalele proprietăților tehnice ale echipamentelor introduse pe piață, facilitând astfel producția de serie, și va favoriza realizarea de economii pe scară largă; întrucât absența unei măsuri care să stabilească cerințele energetice la un nivel suficient de înalt poate avea drept rezultat, o dată cu realizarea pieței interne, o scădere sensibilă a randamentului instalațiilor de încălzire datorită răspândirii pe piață a unor cazane cu randament scăzut;

întrucât condițiile climatice locale, precum și caracteristicile energetice și de ocupare a clădirilor diferă foarte mult în cadrul Comunității; întrucât statele membre trebuie să țină seama de această diversitate în momentul în care stabilesc condițiile pentru punerea în funcțiune a cazanelor în conformitate cu prezenta directivă; întrucât aceste împrejurări justifică faptul că statele membre în care, la data adoptării prezentei directive, „cazanele recuperatoare” și cazanele destinate a fi instalate în spațiile de locuit sunt larg răspândite, continuă să autorizeze, între anumite limite specifice, introducerea pe piețele lor sau punerea în funcțiune a unor astfel de cazane; întrucât această autorizare trebuie să fie supusă unei supravegheri speciale din partea Comisiei;

întrucât prezenta directivă, care urmărește eliminarea barierelor tehnice referitoare la randamentul cazanelor, trebuie să respecte noua abordare stabilită prin Rezoluția Consiliului din 7 mai 1985 ([2]) care stabilește în mod explicit că armonizarea legislativă este limitată la adoptarea, cu ajutorul unor directive întemeiate pe articolul 100 din Tratatul CEE, a cerințelor esențiale cu care trebuie să fie conforme produsele introduse pe piață și că „aceste cerințe esențiale vor fi formulate în mod suficient de precis pentru a crea obligații juridice, care să poată fi aplicate și să dea posibilitatea organismelor de certificare să ateste conformitatea produselor cu aceste cerințe în absența unor standarde”;

având în vedere că Directiva 83/189/CEE ([3]) stabilește o procedură cu privire la furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice;

având în vedere Decizia 90/683/CEE ([4]) privind modulele pentru diversele faze ale procedurilor de evaluare a conformității care urmează a fi utilizate în directivele de armonizare tehnică;

întrucât cazanele care respectă cerințele de randament ar trebui să poarte marca CE și, acolo unde este cazul, sigle care să le dea posibilitatea să circule liber și să fie puse în funcțiune în conformitate cu scopul pentru care au fost destinate în cadrul Comunității;

având în vedere Directiva 89/106/CEE ([5]) privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la produsele pentru construcții;

întrucât ar trebui stabilite cerințe de randament pentru cazanele cu gaz menționate în prezenta directivă în vederea încurajării folosirii raționale a energiei, după cum stabilește Directiva 90/396/CEE a Consiliului din 19 iunie 1990 privind apropierea legislațiilor statelor membre reefritoare la aparatele care folosesc combustibil gazos ([6]),

---

([1]) JO L 52, 23.2.1978, p. 32, astfel cum a fost modificată prin Directiva 82/885/CEE (JO L 378, 31.12.1982, p. 19).
([2]) JO C 136, 4.6.1985, p. 1.
([3]) JO L 109, 26.4.1983, p. 8, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 90/230/CEE (JO L 128, 18.5.1990, p. 15).
([4]) JO L 380, 31.12.1990, p. 13.
([5]) JO L 40, 11.2.1989, p. 12.
([6]) JO L 196, 26.7.1990, p. 15.

▼B

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă, care se încadrează în programul SAVE privind promovarea eficienței energetice în Comunitate, determină cerințele de randament aplicabile cazanelor noi de apă caldă cu combustibil lichid sau gazos cu o putere nominală de minimum 4 kW și maximum 400 kW, denumite în continuare „cazane”.

Articolul 2

În înțelesul prezentei directive:

— *cazan* înseamnă unitate combinată cazan-arzător, destinată să transmită apei căldura eliberată prin ardere;

— *aparat* înseamnă:

  — corpul cazanului destinat să fie echipat cu un arzător;

  — arzătorul destinat să fie fixat pe corpul unui cazan;

— *putere nominală utilă (exprimată în kW)* înseamnă puterea calorică maximă stabilită și garantată de constructor ca putând fi furnizată la mers continuu cu respectarea randamentelor utile indicate de fabricant;

— *randamentul util (exprimat în %)* înseamnă raportul dintre debitul caloric transmis apei din cazan și produsul valorii calorice nete la o presiune constantă a combustibilului și consumul exprimat în cantitatea de combustibil pe unitatea de timp;

— *sarcină parțială (exprimată în %)* înseamnă raportul dintre puterea utilă a unui cazan care funcționează intermitent sau la o putere inferioară puterii nominale utile și această putere nominală utilă;

— *temperatura medie a apei din cazan* înseamnă media dintre temperatura apei la intrarea și la ieșirea din cazan;

— *cazan standard* înseamnă cazan pentru care temperatura medie a apei poate fi limitată prin proiect;

— *cazan recuperator* înseamnă cazan destinat să deservească un sistem de încălzire centrală sau să fie instalat într-o vatră de ardere ca parte componentă a unui ansamblu de cazan recuperator/arzător cu gaz;

— *cazan de temperatură joasă* înseamnă cazan care poate funcționa continuu asigurând o temperatură a apei de 35-40 ºC, care poate produce condens în anumite împrejurări, inclusiv cazanele de condensare care folosesc combustibil lichid;

— *cazan de condensare* înseamnă cazan destinat să condenseze în permanență o mare parte din vaporii de apă conținuți în gazele de ardere;

— *cazane ce urmează a fi instalate într-un spațiu locuit* înseamnă cazan cu o putere nominală utilă de maximum 37 kW, destinat să genereze căldură în acea parte a spațiului locuit în care este instalat prin emiterea de căldură din carcasa prevăzută cu un vas de expansiune deschis, asigurând alimentarea cu apă caldă cu ajutorul circulației naturale gravitaționale; aceste cazane trebuie să aibă înscrisă pe carcasă indicația explicită că pot fi instalate în spații de locuit.

Articolul 3

(1) Următoarele aparate se exclud din prezenta directivă:

— cazane de apă caldă care pot fi alimentate cu alte tipuri de combustibil, inclusiv combustibil solid;

▼B

— echipamente pentru prepararea instantanee a apei calde;

— cazane destinate să fie alimentate cu un combustibil ale cărui proprietăți diferă în mod apreciabil de proprietățile combustibililor lichizi și gazoși comercializați în mod curent (gaz rezultat din deșeurile industriale, biogaz etc.);

— mașini de gătit și aparate destinate în special încălzirii spațiilor în care sunt instalate și care au ca funcție subsidiară furnizarea apei calde pentru încălzirea centrală și a apei calde sanitare;

— aparate cu o putere nominală sub 6 kW care folosesc circulația gravitațională și sunt destinate numai pentru producerea și depozitarea apei calde sanitare;

— cazane fabricate cu bucata;

▼M2

— unitățile de cogenerare, astfel cum sunt definite în Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie electrică utilă pe piața internă de energie ([1]).

▼B

(2) În cazul cazanelor cu funcție dublă, de încălzire a unui spațiu și de furnizare a apei calde sanitare, cerințele de randament specificate în articolul 5 alineatul (1) se referă numai la funcția de încălzire.

Articolul 4

▼M1

(1) Statele membre nu pot interzice, restricționa sau împiedica introducerea pe piață sau în funcțiune pe teritoriile lor a aparatelor și boilerelor care respectă dispozițiile prezentei directive și care poartă marcajul CE prevăzut la articolul 7 care atestă conformitatea cu toate dispozițiile acestei directive, inclusiv cu procedurile de evaluare a conformității stabilite la articolele 7 și 8, dacă nu există dispoziții contrare în tratat sau în alte directive sau dispoziții ale Comunității.

▼B

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a interzice punerea în funcțiune a cazanelor, dacă acestea nu îndeplinesc cerințele de randament definite la articolul 5 alineatul (1) și condițiile pentru punerea în funcțiune pe care statele membre le stabilesc pe baza condițiilor climaterice locale și a caracteristicilor energetice și de ocupare ale imobilelor.

(3) Cu toate acestea, statele membre în care cazanele recuperatoare și/sau cazanele instalate în spațiile de locuit sunt răspândite pe scară largă la data adoptării prezentei directive continuă să autorizeze punerea lor în funcțiune, cu condiția ca randamentul lor atât la puterea nominală, cât și la o sarcină parțială de 30 %, să fie cu cel mult 4 % sub cerințele stabilite la articolul 5 alineatul (1) pentru cazanele standard.

(4) Efectele dispozițiilor de la alineatele (2) și (3) sunt monitorizate permanent de către Comisie și analizate în raportul care urmează să fie prezentat în conformitate cu articolul 10. În acest scop, statele membre înaintează Comisiei toate informațiile cerute de aceasta pentru a prezenta Consiliului modificările propuse, prevăzute în prezentul articol, cu scopul de a se asigura în toate cazurile randamentul energetic și libera circulație a cazanelor în Comunitate.

▼M1

(5) (a) În cazul în care boilerele care intră sub incidența altor directive care reglementează alte aspecte și care, de asemenea, prevăd aplicarea marcajului CE, acesta indică

([1]) JO L 52, 21.2.2004, p. 50.

▼M1

faptul că boilerele sunt în egală măsură conforme cu dispozițiile celorlalte directive;

(b) cu toate acestea, în cazul în care una sau mai multe din aceste directive permit fabricantului, pe o perioadă de tranziție, să aleagă tipul măsurilor ce vor fi aplicate, marcajul CE arată conformitatea doar în cazul directivelor aplicate de fabricant. În acest caz, indicațiile directivelor aplicate, publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* trebuie specificate în documentele, avizele și instrucțiunile cerute de directive și care însoțesc boilerele.

▼B

Articolul 5

(1) Cazanele trebuie să asigure cumulativ următoarele randamente utile:

— la puterea nominală, adică în timpul funcționării la puterea nominală, Pn exprimată în kW la o temperatură medie a apei de 70 °C

și

— în sarcină parțială, adică în timpul funcționării la o sarcină parțială de 30 %, la o temperatură medie a apei care variază în funcție de tipul de cazan.

Randamentele utile pe care trebuie să le îndeplinească sunt stabilite în tabelul următor:

Tipul de cazan	Interval de putere	Randamentul la puterea nominală		Randamentul în sarcină parțială	
	kW	Temperatura medie a apei din cazan (în °C)	Randamentul necesar exprimat în %	Temperatura medie a apei din cazan (în °C)	Randamentul necesar exprimat în %
Cazane standard	4-400	70	≥ 84 + 2 log Pn	≥ 50	≥ 80 + 3 log Pn
Cazane de temperatură joasă (*)	4-400	70	≥ 87,5 + 1,5 log Pn	40	≥ 87,5 + 1,5 log Pn
Cazane cu condensare de gaz	4-400	70	≥ 91 + 1 log Pn	30 (**)	≥ 91 + 1 log Pn

(*) Inclusiv cazane de condensare care folosesc combustibili lichizi.
(**) Temperatura apei de alimentare a cazanului.

(2) Standardele armonizate referitoare la cerințele prezentei directive, stabilite pe baza mandatului Comisiei în conformitate cu Directivele 83/189/CEE și 88/182/CEE ([1]), determină, între altele, metodele de verificare în vigoare în ceea ce privește producția și măsurările. Toleranțele corespunzătoare trebuie să fie incorporate în nivelurile de randament.

▼M3

———————

▼B

Articolul 7

(1) Statele membre consideră că toate cazanele care sunt conforme cu standardele armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* și pentru care statele membre au publicat numerele de referință ale standardelor naționale

([1]) JO L 81, 26.3.1988, p. 75.

▼B

care transpun standardele armonizate sunt conforme cu cerințele esențiale de randament prevăzute la articolul 5 alineatul (1). Aceste cazane trebuie să poarte ►M1 marcaj CE ◄ menționată în anexa I secțiunea 1 și să fie însoțite de declarația de conformitate CE.

(2) Conformitatea cazanelor produse în serie este certificată prin:

— examinarea randamentului unui tip de cazan în conformitate cu modulul B, descris în anexa III;

— o declarație de conformitate cu tipul aprobat conform modulelor C, D sau E, descrise în anexa IV.

Pentru cazanele pe bază de combustibili gazoși, procedurile de evaluare a conformității randamentului sunt cele utilizate pentru evaluarea conformității cu cerințele de siguranță stabilite în Directiva 90/396/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la aparatele pe bază de combustibili gazoși.

(3) În cazul în care aparate comercializate separat sunt introduse pe piață, acestea trebuie să poarte ►M1 marcaj CE ◄ și să fie însoțite de declarația de conformitate CE, cu definirea parametrilor care le permit, după asamblare, să atingă nivelurile de randament util stabilite în articolul 5 alineatul (1).

▼M1

(4) Marcajul de conformitate CE cu cerințele prezentei directive și cu alte dispoziții privind acordarea marcajului CE și, de asemenea, inscripțiile specificate în anexa I sunt aplicate pe boilere de o manieră vizibilă, lizibilă și de neșters. Se interzice aplicarea pe astfel de produse a marcajelor care sunt susceptibile să inducă în eroare terțe părți în privința semnificației și formei marcajului CE. Se poate aplica orice alt marcaj pe boilere și componente cu condiția ca el să rămână vizibil și lizibil.

(5) (a) În cazul în care un stat membru sau un organism notificat constată că marcajul CE a fost aplicat incorect, fabricantul sau agentul său cu sediul în cadrul Comunității este obligat să facă boilerul conform deciziilor privind marcajul CE și să pună capăt încălcării în condițiile impuse de acest stat membru;

(b) în cazul în care neconformitatea persistă, statele membre trebuie să ia toate măsurile cuvenite pentru a restricționa și interzice introducerea pe piață a respectivului produs sau să asigure retragerea acestuia de pe piață și informarea Comisiei și a celorlalte state membre.

▼B

Articolul 8

▼M1

(1) Statele membre notifică atât la Comisie, cât și celorlalte state membre organismele desemnate să efectueze procedurile menționate la articolul 7 împreună cu sarcinile specifice pentru care au fost desemnate aceste organisme și cu numerele de identificare atribuite lor, în prealabil, de către Comisie.

Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* lista organismelor notificate cu numerele lor de identificare și sarcinile pentru care au fost notificate. Comisia asigură actualizarea acestei liste.

▼B

(2) Statele membre aplică criteriile minime stabilite în anexa V pentru a desemna aceste organisme. Organismele care îndeplinesc criteriile stabilite în standardele armonizate corespunzătoare sunt considerate conforme cu criteriile stabilite în anexa respectivă.

(3) Un stat membru care a notificat un anumit organism trebuie să retragă acea notificare în cazul în care constată că organismul în cauză

▼B

nu mai îndeplinește criteriile menționate la alineatul (2). Acesta informează imediat celelalte state membre și Comisia și își retrage notificarea.

Articolul 9

(1) Statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la data de 1 ianuarie 1993. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică aceste dispoziții începând cu data de 1 ianuarie 1994.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Până la data de 31 decembrie 1997, statele membre permit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a aparatelor care respectă normele interne și sistemele în vigoare pe teritoriile lor la data adoptării prezentei directive.

Articolul 10

La trei ani de la punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la rezultatele obținute. Acest raport este însoțit de propuneri de modificare a prezentei directive pe baza rezultatelor și a progresului tehnologic.

▼M3

Articolul 10a

Prezenta directivă constituie o măsură de punere în aplicare în sensul articolului 15 din Directiva 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de stabilire a unui cadru pentru fixarea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele consumatoare de energie ([1]), privind randamentul energetic în timpul utilizării, în conformitate cu respectiva directivă și poate fi modificată sau abrogată ►M4 în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2005/32/CE ◄.

▼B

Articolul 11

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

([1]) JO L 191, 22.7.2005, p. 29.

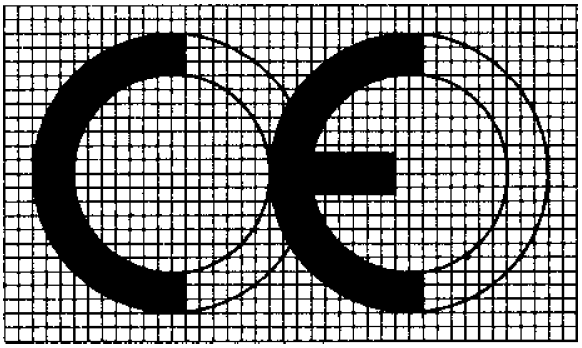
▼M1

ANEXA I

MARCAJUL CE DE CONFORMITATE ŞI MARCAJELE SPECIFICE SUPLIMENTARE

1. **Marcajul CE de conformitate**

— Marcajul de conformitate CE constă din inițialele „CE” care iau forma următoare:

— Dacă marcajul CE este micșorat sau mărit, trebuie respectate proporțiile date în desenul la scară de mai sus.

— Componentele marcajului CE trebuie să aibă aceeaşi dimensiune pe verticală care nu poate fi mai mică de 5 mm.

▼M3

_____

_____

▼M3

ANEXA III

Modulul B: Examinarea CE de tip

1. Acest modul descrie acea parte a procedurii prin care organismul notificat evaluează și atestă faptul că un exemplar reprezentativ al producției examinate respectă dispozițiile relevante ale directivei.

2. Cererea pentru examinarea CE de tip este depusă de către fabricant sau de reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate la un organism de notificare ales de el.

   Cererea trebuie să cuprindă:

   — numele și adresa fabricantului și, în plus, dacă cererea este depusă de un reprezentant autorizat, numele și adresa acestuia;

   — o declarație scrisă din care să reiasă că aceeași cerere nu a fost depusă și la alt organism de notificare;

   — documentele tehnice, așa cum sunt descrise la punctul 3.

   Solicitantul trebuie să pună la dispoziția organismului de notificare un exemplar reprezentativ al producției avute în vedere, denumit în continuare „tip”. Organismul de notificare poate să ceară și alte exemplare, dacă îi sunt necesare pentru efectuarea programului de încercări.

3. Documentele tehnice trebuie să permită evaluarea conformității aparatului cu cerințele prezentei directive. În măsura în care acest lucru este relevant pentru evaluare, acestea trebuie să acopere proiectarea, producția și funcționarea aparatului și să conțină, în măsura în care acestea sunt relevante pentru evaluare:

   — o descriere generală a tipului;

   — proiectul de concepție și schițele de fabricație, diagramele componentelor, ale subansamblurilor, ale circuitelor etc.;

   — descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea schițelor, a diagramelor și a funcționării produsului;

   — o listă a standardelor menționate la articolul 5 alineatul (2), aplicate în întregime sau parțial, descrieri ale soluțiilor adoptate pentru respectarea cerințelor esențiale ale prezentei directive acolo unde standardele menționate la articolul 5 nu au fost aplicate;

   — rezultatele calculelor de proiect efectuate, examinările realizate etc.;

   — rapoartele de încercări.

4. Organismul notificat trebuie:

   4.1. să examineze documentele tehnice, să verifice dacă tipul a fost fabricat în conformitate cu respectivele documente, să identifice elementele care au fost proiectate în conformitate cu dispozițiile relevante ale standardelor menționate la articolul 5 alineatul (2), precum și componentele care au fost proiectate fără a se aplica dispozițiile relevante ale acestor standarde;

   4.2. să efectueze el însuși sau să dispună efectuarea examinărilor corespunzătoare și a încercărilor necesare pentru a verifica dacă, acolo unde standardele menționate la articolul 5 alineatul (2) nu au fost aplicate, soluțiile adoptate de fabricant respectă cerințele esențiale ale directivei;

   4.3. să efectueze el însuși sau să dispună efectuarea examinărilor corespunzătoare și a încercărilor necesare pentru a verifica dacă, acolo unde fabricantul a decis să aplice standardele relevante, acestea au fost cu adevărat aplicate;

   4.4. să convină împreună cu solicitantul asupra locului unde vor fi efectuate examinările și încercările necesare.

5. În cazul în care tipul respectă dispozițiile relevante ale prezentei directive, organismul de notificare eliberează solicitantului un certificat CE de tip. Certificatul conține numele și adresa fabricantului, concluzia examenului și datele necesare pentru identificarea tipului aprobat.

   La certificat se anexează o listă a părților relevante a documentelor tehnice și o copie se păstrează la organismul de notificare.

▼M3

Dacă fabricantului sau reprezentantului său autorizat stabilit în Comunitate i se refuză un certificat de tip, organismul notificat trebuie să furnizeze o justificare detaliată a acestui refuz.

Trebuie să se prevadă o procedură de atac.

6. Solicitantul informează organismul de notificare care deține documentația tehnică referitoare la certificatul CE de tip în legătură cu toate modificările aparatului aprobat care trebuie să primească o aprobare suplimentară atunci când aceste modificări pot afecta conformitatea cu cerințele esențiale sau cu condițiile prevăzute pentru utilizarea produsului. Aprobarea suplimentară este dată sub forma unei extensii la certificatul CE de tip inițial.

7. Fiecare organism notificat trebuie să comunice celorlalte organisme notificate informațiile relevante referitoare la certificatele CE de tip și aprobările suplimentare eliberate sau retrase.

8. Celelalte organisme notificate pot primi cópii ale certificatelor CE de tip și/sau aprobările suplimentare la acestea. Anexele la certificate trebuie să fie ținute la dispoziția celorlalte organisme notificate.

9. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate trebuie să păstreze, alături de documentele tehnice, și cópii ale certificatelor CE de tip și ale aprobărilor suplimentare ale acestuia, pe o perioadă de 10 ani de la ultima dată de fabricație a produsului în cauză.

În cazul în care nici fabricantul, nici reprezentantul său autorizat nu sunt stabiliți în Comunitate, răspunderea pentru nerespectarea obligației de a păstra documentele tehnice revine persoanei care introduce produsul pe piața Comunității.

▼M3

ANEXA IV

Modulul C: Conformitatea cu tipul

1. Acest modul descrie acea parte a procedurii prin care fabricantul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate asigură și declară că aparatele respective sunt conforme cu tipul descris în certificatul CE de tip și respectă cerințele prezentei directive care li se aplică. ►M1 Fabricantul sau reprezentantul său autorizat cu sediul în cadrul Comunității aplică marcajul CE fiecărui dispozitiv și întocmește în scris o declarație de conformitate. ◄

2. Fabricantul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație să asigure conformitatea aparatelor fabricate cu tipul descris în certificatul CE de tip și cu cerințele de randament ale prezentei directive.

3. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat trebuie să păstreze o copie a declarației de conformitate timp de cel puțin 10 ani de la data ultimei fabricații a produsului respectiv.

   În cazul în care nici fabricantul, nici reprezentantul său autorizat nu sunt stabiliți în Comunitate, răspunderea pentru nerespectarea obligației de păstra documentele tehnice revine persoanei care introduce produsul pe piața Comunității.

4. Organismul notificat ales de fabricant trebuie să efectueze el însuși sau să dispună examinarea produsului la intervale aleatorii de timp. Se examinează o mostră corespunzătoare a produsului finit, prelevată la fața locului de organismul notificat, și se efectuează încercările corespunzătoare, definite în standardul sau standardele menționate la articolul 5 alineatul (2), sau alte încercări echivalente pentru a se stabili conformitatea produsului cu cerințele respectivei directive. În cazul în care una sau mai multe mostre ale produsului examinat nu sunt conforme, organismul notificat trebuie să ia măsurile corespunzătoare.

Modulul D: Asigurarea calității producției

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul care îndeplinește obligațiile din secțiunea 2 asigură și declară că aparatele în cauză sunt conforme cu tipul descris în certificatul CE de tip și îndeplinesc cerințele prezentei directive. ►M1 Fabricantul sau reprezentantul său autorizat cu sediul în cadrul Comunității aplică marcajul CE fiecărui aparat și întocmește o declarație de conformitate. Marcajul CE este însoțit de numărul de identificare al organismului notificat care răspunde de verificările menționate la punctul 4. ◄

2. Fabricantul trebuie să utilizeze un sistem de calitate aprobat pentru producția, pentru inspecția finală a aparatului și pentru încercările menționate la punctul 3. Acesta este supus verificărilor menționate la punctul 4.

3. *Sistemul de calitate*

3.1. Fabricantul depune la un organism notificat ales de el o cerere de evaluare a sistemului său de calitate pentru aparatul în cauză.

   Cererea trebuie să includă:

   — toate informațiile relevante pentru categoria de aparat avută în vedere;

   — documentele referitoare la sistemul de calitate;

   — documentele tehnice aparținând tipului aprobat și o copie după certificatul CE de tip.

3.2. Sistemul de calitate trebuie să asigure conformitatea aparatelor cu tipul descris în certificatul CE de tip și cu cerințele prezentei directive care se aplică acestor aparate.

   Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de fabricant trebuie să fie prezentate într-un mod sistematic și ordonat într-o documentație sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația sistemului de calitate trebuie să permită o interpretare consecventă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor calității.

   Documentația trebuie să conțină în mod special o descriere adecvată:

   — a obiectivelor calității și a structurii organizatorice, a responsabilităților și competențelor conducerii întreprinderii în ceea ce privește calitatea aparatului;

▼M3

— a fabricației, a controlului calității și a tehnicilor de asigurare a calității, a proceselor și a acțiunilor sistematice care vor fi utilizate;

— a examinărilor și a încercărilor care vor fi efectuate înainte, în timpul și după fabricație și frecvența cu care vor fi executate;

— a înregistrărilor calității, cum ar fi rapoartele de inspecții și rezultatele încercărilor, calibrărilor, rapoartele asupra calificării personalului respectiv etc.;

— a mijloacelor de monitorizare a realizării calității cerute în cazul respectivului aparat și a funcționării eficiente a sistemului de calitate.

3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de calitate pentru a stabili dacă acesta respectă cerințele menționate la punctul 3.2. Acesta trebuie să presupună conformitatea cu acele exigențe ale sistemului de calitate care aplică standardul armonizat relevant. Echipa de expertiză trebuie să cuprindă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea tehnologiei relevante a produsului. Procedura de evaluare include o inspecție a instalațiilor fabricantului.

Decizia este notificată fabricantului. Notificarea trebuie să conțină concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

3.4. Fabricantul trebuie să îndeplinească obligațiile care decurg din sistemul de calitate aprobat și să îl mențină la un nivel adecvat și eficient.

Fabricantul sau reprezentantul său autorizat trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul de calitate în legătură cu orice propunere de modificare a sistemului de calitate.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă, în urma modificărilor, sistemul de calitate va mai îndeplini cerințele menționate la punctul 3.2 sau dacă este nevoie de o reevaluare.

Acesta trebuie să notifice fabricantului decizia sa. Notificarea trebuie să conțină concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

4. *Monitorizarea sub răspunderea organismului notificat*

4.1. Scopul monitorizării este de a se asigura că fabricantul îndeplinește în mod corect obligațiile care îi revin din sistemul de calitate aprobat.

4.2. Fabricantul trebuie să permită organismului de notificare accesul – în vederea inspecției - în spațiile de fabricație, inspecție, încercări și depozitare și să-i furnizeze toate informațiile necesare, în mod special:

— documentele referitoare la sistemul de calitate;

— înregistrările calității, cum ar fi rapoartele de inspecții și rezultatele încercărilor, calibrărilor, rapoartele asupra calificării personalului în cauză etc.

4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze expertize periodice pentru a se asigura că fabricantul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează fabricantului un raport de expertiză.

4.4. În plus, organismul notificat poate să facă vizite inopinate fabricantului. În timpul acestor vizite, organismul notificat poate efectua încercări sau poate să dispună efectuarea acestora pentru a verifica dacă sistemul calității funcționează corect; dacă este nevoie, organismul notificat va furniza fabricantului un raport de vizită și, dacă s-a efectuat o încercare, un raport de încercare.

5. Fabricantul trebuie să păstreze la dispoziția autorităților timp de cel puțin 10 ani de la ultima dată de fabricație a produsului următoarele documente:

— documentul menționat la punctul 3.1 a doua liniuță;

— actualizarea arătată la punctul 3.4 al doilea paragraf;

— deciziile și rapoartele organismului notificat menționate la punctul 3.4 ultimul paragraf și la punctele 4.3 și 4.4.

6. Fiecare organism notificat trebuie să furnizeze celorlalte organisme notificate informațiile relevante referitoare la aprobările eliberate și retrase legate de sistemul de calitate.

▼M3

Modulul E: Asigurarea calității produsului

1. Prezentul modul descrie procedura prin care fabricantul care îndeplinește obligațiile de la punctul 2 asigură și declară că aparatele și cazanele sunt conforme cu tipul descris în certificatul CE de tip. ►M1 Fabricantul sau reprezentantul său autorizat cu sediul în cadrul Comunității aplică marcajul CE fiecărui boiler și aparat și redactează o declarație de conformitate. Marcajul CE este însoțit de numărul de identificare al organismului notificat care răspunde de verificările menționate la punctul 4. ◄

2. Pentru inspecția și încercările finale ale cazanelor și aparatelor, fabricantul trebuie să utilizeze un sistem de calitate aprobat, așa cum se specifică la punctul 3. Acesta trebuie supus verificărilor menționate la punctul 4.

3. *Sistemul de calitate*

3.1. Fabricantul depune o cerere la organismul notificat pe care l-a ales pentru evaluarea sistemului de calitate a cazanelor și a aparatelor sale.

Această cerere trebuie să includă:

— toate informațiile relevante pentru categoria de cazane sau aparate vizate;

— documentația referitoare la sistemul de calitate;

— documentele tehnice care se referă la tipul aprobat și o copie a certificatului CE de tip.

3.2. În cadrul sistemului de calitate, este examinat fiecare cazan sau aparat și se efectuează încercările corespunzătoare definite în standardele relevante arătate în articolul 5 sau alte încercări echivalente în vederea verificării conformității cu cerințele relevante ale directivei. Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de fabricant trebuie să figureze într-o documentație sistematică și ordonată, sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Acest sistem de documentație a calității trebuie să dea posibilitatea unei interpretări uniforme a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor calității.

Documentația trebuie să conțină în mod deosebit o descriere adecvată a:

— obiectivelor de calitate și a structurii organizatorice, a responsabilităților și competențelor conducerii întreprinderii cu privire la calitatea produsului;

— examinărilor și încercărilor care vor fi efectuate după fabricație;

— mijloacelor de monitorizare a funcționării efective a sistemului de calitate;

— înregistrărilor calității, cum sunt rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, calibrărilor, rapoartele asupra calificării personalului implicat etc.

3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de calitate pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la punctul 3.2. Acesta trebuie să presupună conformitatea cu aceste cerințe în ceea ce privește sistemele de calitate care aplică standardele relevante armonizate.

Echipa de expertiză trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea tehnologiei relevante pentru produs. Procedura de evaluare trebuie să includă și o vizită de inspecție a localurilor fabricantului.

Fabricantul trebuie să fie notificat asupra deciziei. Notificarea trebuie să cuprindă concluziile examinării și o decizie de evaluare motivată.

3.4. Fabricantul trebuie să îndeplinească obligațiile care decurg din sistemul de calitate, așa cum a fost aprobat, și să-l mențină la un nivel adecvat și eficient.

Fabricantul sau reprezentantul său autorizat trebuie să țină la curent organismul de notificare care a aprobat sistemul calității în legătură cu orice propunere de modificare a sistemului de calitate.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă, după modificare, sistemul va mai respecta cerințele menționate la punctul 3.2 sau dacă este nevoie de o reevaluare.

Acesta trebuie să notifice fabricantului decizia sa. Notificarea trebuie să conțină concluziile examinării și o decizie de evaluare motivată.

▼M3

4. *Monitorizarea sub răspunderea organismului de notificare*

4.1. Scopul monitorizării este de a verifica dacă fabricantul îndeplinește în mod corect obligațiile care îi revin conform sistemului de calitate aprobat.

4.2. Fabricantul trebuie să permită organismului de notificare accesul, în vederea inspecției, în spațiile de fabricație, inspecție, încercări și depozitare și să-i furnizeze toate informațiile necesare, în mod special:

— documentele referitoare la sistemul de calitate;

— documentele tehnice;

— înregistrările calității, cum sunt rapoartele de inspecții și rezultatele încercărilor, calibrărilor, rapoartele asupra calificării personalului în cauză etc.

4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze expertize periodice pentru a se asigura că fabricantul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează fabricantului un raport de expertiză.

4.4. În plus, organismul notificat poate să facă vizite inopinate fabricantului. În timpul acestor vizite, organismul notificat poate efectua încercări sau poate să dispună efectuarea acestora pentru a verifica dacă sistemul calității funcționează corect; dacă este nevoie, organismul notificat trebuie să furnizeze fabricantului un raport de vizită și, dacă s-a efectuat o încercare, un raport de încercare.

5. Fabricantul trebuie să păstreze la dispoziția autorităților timp de cel puțin 10 ani de la ultima dată de fabricație a produsului următoarele documente:

— documentul menționat la punctul 3.1 a treia liniuță;

— actualizarea arătată la punctul 3.4 al doilea paragraf;

— deciziile și rapoartele de la organismul notificat menționate la punctul 3.4 ultimul paragraf și la punctele 4.3 și 4.4.

6. Fiecare organism notificat trebuie să furnizeze celorlalte organisme notificate informațiile relevante cu privire la aprobările eliberate și retrase legate de sistemul de calitate.

▼M3

ANEXA V

Criterii minime de care statele membre trebuie să țină seama în vederea notificării organismelor

1. Organismul, directorul acestuia și personalul care răspunde de efectuarea încercărilor de verificare nu pot fi proiectantul, fabricantul, furnizorul sau instalatorul aparatelor pe care le inspectează, nici reprezentantul autorizat al uneia dintre aceste părți. Aceștia nu pot fi implicați nici direct, nici ca mandatari în proiectarea, construirea, comercializarea sau întreținerea acestor cazane și aparate. Aceasta nu exclude posibilitatea unor schimburi de informații tehnice între fabricant și organism.

2. Organismul și personalul său trebuie să efectueze încercările de verificare cu cel mai înalt grad de integritate profesională și competență tehnică și trebuie să fie liberi de orice fel de presiuni și stimulente, mai ales de ordin financiar, care ar putea să influențeze aprecierea rezultatelor inspecției, mai ales din partea unor persoane sau grupuri de persoane interesate de rezultatul verificărilor.

3. Organismul trebuie să aibă la dispoziție personal suficient și să posede facilitățile necesare pentru a-și putea îndeplini în mod corespunzător sarcinile administrative și tehnice legate de verificare; de asemenea, el trebuie să aibă acces la echipamentul necesar pentru verificările speciale.

4. Personalul care răspunde de inspecții trebuie să aibă:

   — o pregătire tehnică și profesională temeinică;

   — cunoștințe satisfăcătoare cu privire la cerințele încercărilor pe care le efectuează și o experiență adecvată în domeniul acestor încercări;

   — capacitatea de a redacta certificatele, înregistrările și rapoartele cerute pentru certificarea performanțelor încercărilor.

5. Imparțialitatea personalului de inspecție trebuie să fie garantată. Remunerația acestuia nu trebuie să depindă de numărul de încercări efectuate și nici de rezultatele acestor încercări.

6. Organismul trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă, cu excepția cazului în care această răspundere este acoperită de stat în conformitate cu legislația internă sau dacă statul membru este el însuși direct răspunzător de încercări.

7. Personalul organismului trebuie să fie obligat să respecte secretul profesional (mai puțin în fața autorităților administrative competente ale statului în care își desfășoară activitatea), în conformitate cu prezenta directivă sau cu orice altă dispoziție de drept intern pe care o pune în aplicare.